

Bir Postmodern Kimlik Anlatısı Olarak Uysallar Dizisi

The Uysallar Series as a Postmodern Identity Narrative

Burhan KILIÇ*

Araştırma Makalesi | Research Article

Başvuru | Received: 13.06.2023 ■ Kabul | Accepted: 05.02.2024

ÖZ

Modernizm görüşünün aklın ve bilimin öncülüğünde tüm sorunların çözüleceği öngörüsü gerçekleşmeyince bu durum Postmodernizm akımının belirmesine ortam hazırlamış ve büyük anlatıların sanat, ekonomi, siyaset vb. gibi alanlarda çöktüğü görüşü öne sürülmüştür. Böylece aydınlanma düşüncesinin getirisi olan fikirlerin sorgulanmasının yolu açılmıştır. Dolayısıyla Postmodernizm düşüncesi bireylerin yaşayışlarına etki etmiş, bu etkilerin sonucu olduğu söylenebilecek davranış kalıplarıyla bireyler belki de bir kaçış ve rahatlama sağlamıştır. Toplumsal hayatın getirisi olan baskılardan kaçış sonucunda kimi kültürler ve onun alt türleri oluşmaya başlamıştır. Bu kültürleri ve alt türleri benimseyen kimlik türleri olarak düşünebileceğimiz postmodern kimlikler ortaya çıkmıştır. Bunlardan biri 1970'li yıllarda ortaya çıkan Punk görüşüdür. Bu çalışmada Uysallar mini dizisinde yoğunlukla hikâyenin üzerine inşa edildiği başrol Oktay karakteri üzerinden Punk kültürünün yansıtışı ve diğer karakterler üzerinden postmodern kimliklerin oluşumu ele alınmış, toplumsal hayatın getirilerinden etkilenen karakterler sosyolojik film çözümleme yönteminden yararlanarak analiz edilmeye çalışılmıştır. Analiz sonucunda dizinin Punk akımı görüşlerini ve onun unsurlarını yansıttığı, modernizm görüşünün 'mutlak doğru' felsefesinin birey ve toplum yaşamına getirdiği olumsuzlukları eleştirel bir biçimde ele aldığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Postmodernizm, Kültür, Altkültür, Kimlik, Punk.

ABSTRACT

When the prescient view of modernism, that all problems would be solved under the guidance of reason and science, failed to materialise, this situation paved the way for the emergence of the postmodern movement and major narratives have been collapsed in areas such as art, economics, politics, and so on. Thus the ideas that were the result of Enlightenment thought were questioned one by one and the opposite views were put forward, and individuals had characteristics that reflected postmodernism in their lives. With the help of such behavioural patterns, perhaps some escape and relief has been achieved. As a result of escaping the pressures of social life, some cultures and their sub-types have begun to form. Postmodern identities, which we can think of as identity types that adopt these cultures and subtypes, have emerged. One of them is the Punk view that emerged in the 1970s. This study discusses the reflection of Punk culture, the formation of postmodern identities in general through the character of Oktay in the mini-series Uysallar, and analyses the characters affected by the return of social life using sociological methods of film analysis. As a result of the analysis, it has been found that the series reflects the views of the Punk movement and its elements, and critically deals with the negativities that the 'absolute truth' philosophy of the modernist view has brought to individual and social life.

Keywords: Postmodernizm, Culture, Subculture, Identity, Punk.

Giriş

Modernite düşüncesinin öne sürdüğü 'akıl ve bilimin tüm sorunların çözümü olduğu' düşüncesi 20. yüzyılın son çeyreğine doğru postmodernist olarak adlandırılan düşünce yapısı tarafından eleştiriye uğramıştır. Akıl ve bilimin kullanıma şeklinin egemen olanların emellerine hizmet ettiği ve zor durumda olanların koşullarının daha da güçleştiği gibi düşünceler, postmodernist görüşün öne çıkmasının temelinde yer almaktadır (Büyükdüvenci ve Öztürk, 2014). Postmodernite, II. Dünya Savaşı'ndan başlayarak 21. yüzyıla uzanan tarihsel bir döneme atıf yapmaktadır. Bu dönem içerisinde, Vietnam Savaşı, 1970'li ve 1980'li yıllarda yaşanan ekonomik bunalımlar, Amerika ile Avrupa'da güçlenen yeni muhafazakârlık, iletişim teknolojilerinde gelişme, soğuk savaşın sona erışı, Amerika'nın tek egemen güç hâline gelişi, uluslararası terörizm gibi gelişmeleri barındırmaktadır (Erdemir, 2011, s. 29). Bu düşünce tarzı büyük anlatıları reddetmektedir. Bu ret durumu, temel olarak bilimlerde bulunan ilerleme fikrinden kaynaklanmaktadır. İlerlemelerin devamlı olduğu görüşü beraberinde ona inanmamayı getirmiştir. Bilimdeki ilerlemelere rağmen sorunların varlığını devam ettirmesinin buna neden olduğu söylenebilir (Lyotard, 1994, s. 12). Postmodernist düşünce modernizme ait temel kavramlar ile onun kurtuluş projelerini eleştiren bir düşünce tarzıdır. Bu kurtuluş projeleri özgürlük, evrensellik, Hristiyanlık ve rasyonalizmden oluşmaktadır. Özgürlük, farklılık, heterojenlik, çoğulculuk, yerellik gibi kavramlara değer veren postmodernizm kimlik, görünüş, imaj ve boş zaman gibi değişkenler çerçevesinde kendisini var etmektedir. Postmodern düşünce bireylerin kimliklerinin evrenselliğinin ve ortaklığının artık mümkün olamayacağını öne sürmektedir (Möngü, 2013, s. 27). Artık herkes ve her şey sürekli bir değişim ve dönüşüm hâlinde olduğuna göre ortaklıkların ve benzerliklerin güçleştiği söylenebilir.

Postmodernlik klasik gerçek, nesnel düşünce, kimlik, akıl, kurtuluş, evrensel ilerleme, bilimsel açıklama ve büyük anlatılar gibi nihai zeminlerden kuşku duymaktadır. Aydınlanma düşüncesinin bu normlarına, yaşamın bir temeli olmayan istikrarsız,

çeşitli, dağınık bir hâlde olan kültürlerden ibaret olduğu fikriyle karşı gelmektedir. Gerçeklik, tarih, kuralların nesnel belirlenişi, verili doğal koşullar ve kimliklerin tutarlığına eleştiri getirmektedir (Eagleton, 2011, s. 9). Ayrıca Postmodernizm, yeni bir dönem olarak düşünülmesinin yanında endüstri sonrası çok uluslu kapitalist sistemin ileri bir aşamasının kültürel mantığıdır (Jameson, 2011, s. 76). Yani maksimum kâr hedeflerini destekleyici düşünce yapısının kurulmasını hedefleyen bir fikirdir.

Postmodern bireylerin birçoğu belli bir aidiyet hissine çok temelden bağlı olmayan daha çok yalnızlığı öven insanlardır. Bu bireyler biçim verilme fikrine düşman, akışkan, değişken ve esnektir (Güven, 2015, s. 266). Aynı zamanda bu bireyler kimi zaman toplumda var olan normlara uymayı reddetmekte, kimi zaman da bu normlardan kaçışı olmadığını bilerek bu normlara uymaktadırlar. Bazı durumlarda ise bu normları benimsememelerine rağmen hayatlarının bu normlara uymadıkları için kötüleşmesini göze alamadıklarından dolayı uyum gösteren bir tablo çizmektedirler.

Postmodernist düşünceyi içselleştiren kimi bireylerin amacı; çoğu zaman mevcut düzenin korunması, yeni ve insanlık adına en iyi düzenin inşa edileceği teoriler sunmak değildir. Kimi durumlarda temele karşı bir eğilimle var olan teorilerin altını kazıyarak kaos ortamı oluşturma düşüncesi belirebilmektedir (Möngü, 2013, s. 29). İncelemesi yapılacak dizide Oktay karakteri ve Punk grubunun sıklıkla kullandıkları 'kaos sevdalısı' ifadesi bu duruma bir örnek teşkil etmektedir. Bu temsilin postmodernist düşüncenin önerecek bir tezinin olmadığını zaten tezlere olumsuz eleştiriler getirdiğini aktarmanın güzel bir yolu olduğu söylenebilir.

Sinema filmleri alegorik anlatımı içerdiği için toplumu anlamak açısından analiz nesnesi yapılabilmektedir. Filmleri anlamak için topluma, toplumu anlamak için filmlere bakılabilir (Diken ve Laustsen, 2011). Çalışma özelinde modernizm, postmodernizm gibi toplumu ve bireyleri etkileyen kavramlar inceleneceğinden sosyolojik film analizi

önem kazanmaktadır. Bu çözümleme tekniğinde toplumsal yapı, toplumsal rol, toplumsal değişme, tip, toplumsal ilişki, üretim ve tüketim biçimleri, yabancılaşma, anomie, toplumsal kontrol, toplumsal hareketler temel kavramlar olarak öne çıkmaktadır.

Postmodernizm ilk olarak edebiyat alanındaki tartışmalarla belirmeye başlamıştır. Bu noktada 'boundary 2' adlı postmodern teori çalışmalarına yer veren akademik dergi önemlidir. Postmodern teori bu derginin yer verdiği çalışmalarla ün kazanmıştır. Bu ünlenme durumundan önce Ihab Hassan'ın çalışmaları postmodern tartışmalarda kendine yer bulmuştur. Jencks, 1987 yılında yayımlanan '*Post-Modernism: The New Classicism in Art and Architecture*' adlı çalışmasında Ihab Hassan'ın çalışmalarından ilham aldığını belirtmektedir (1987, s. 18-19). Ayrıca 1979 yılında ilk baskısı yapılan Lyotard'ın *Postmodern Durum* çalışmasından önce de Ihab Hassan'ın çalışmaları (*Postmodernism: A Paracritical Bibliography* (1971), *The Dismemberment of Ophreus* (1982), vd.) yayımlanmıştır. Bunun dışında Postmodernizm ilk dönemlerde mimarlık alanındaki sanatsal tartışmalarda da kendine yer bulmuştur (Akay, 2010, s. 21). Charles Jencks'in *Postmodern Mimarinin Dili* (1977) kitabı bu kavramın yaygınlaşmasında etkili olmuştur. Jencks, bu kitabında süslü, detaylı mimari yapı tarzını eleştirmekte ve 1972 yılında ödül alan Pruitt-Igoe isimli sitenin yıkılması ile mimaride modern üslubun yok olduğunu belirtmektedir (Sim, 2006, s. XI).

Teknolojiye övgü ve bağlılık beslenen bir kültürde insan olmanın ne demek olduğu ile ilgili sorunlar ve tartışmalar varlığını sürdürmektedir (Olivier, 2014, s. 46). Son otuz yılda gelişim gösteren bilim ve teknoloji, kullanıcılarını bireyselleşmeye yönlendirmiş ve bu dönemlerden önce insanı insan yapan temel değerlerde aşınmalar görülmeye başlanmıştır. Teknoloji aracılı iletişimden önce daha fazla önemsenen temel değerler bu iletişim türünün tercih edilirliliği arttıkça daha az önemsenmeye başlanmıştır.

Modernizm ve Postmodernizm kavramları ya da görüşleri arasında belirgin olarak var olan farkları

anlamlandırabilmek adına bireylerin davranışları ile dile getirdikleri inceleme konusu yapılmalıdır. Bu inceleme konularının uğrak noktalarından biri kimlik kavramıdır. Bireyler kimliklerini tanımlamak adına düşüncelerini, tavırlarını, bedenlerini kullanabilmektedir. Bunların toplamı ise onların kimliklerini oluşturmaktadır. Postmodernizm düşüncesi ve postmodern insanın anlaşılması için kimlik oluşumu incelenmesi gereken önemli bir değişkendir. İncelenecek dizi bir yandan da 21. yüzyılda değişen ilişkileri anlamlandırma çabasıdır. Bu anlamlandırma karakterlerin çizmiş olduğu kimlikler üzerinden gerçekleştirilmeye çalışılmıştır.

Bu çalışmada 'Uysallar' dizisinin, mutlak doğru anlayışının birey ve toplum yaşamına getirdiği zorlukları yansıttığını ve bu zorluklara bir tepki olarak anlaşılabilir Punk akımının sunuluşunu serimlemek amaçlanmıştır.

Çalışmanın önemi Türkiye'de postmodernizmi ana tema olarak ifade edilebilecek derecede ele alan ilk diziyi analiz nesnesi olarak kullanmasından kaynaklanmaktadır. Ayrıca Türkçe literatürde postmodernizm ve postmodern kimlikleri Türk filmleri ya da Türk dizileri özelinde ele alan bilimsel eser azlığına katkı sunmak açısından bir önemi taşımaktadır.

Çalışmanın ilerleyen bölümlerinde postmodernizmin ne olduğu ve sinemaya yansıması ele alınacak; kimlik, kültür ve alt kültür kavramları açıklanarak Punk alt kültürüne değinilecektir. Ardından Uysallar dizisindeki postmodernist öğeler hem karakterlerin analizleri hem de sosyolojik film çözümleme yöntemi yardımıyla aktarılmaya çalışılacaktır.

Postmodernizm ve Sinema

Çokuluslu bir kapitalist döneme girilmesiyle sorgulamaların boyutları da değişim yaşamaya başlamıştır. Toplumsal sorunların bireysel hikâyeler üzerinden anlatılmasıyla toplumsal gerçekçilikten uzak bir sinema anlayışı anaakım sinemada egemen olmuştur. Sanat türlerinden sinemanın diğer sanatlarla kıyaslandığında postmodernizm ile geç tanıştığı görülmektedir. Sinemanın modernizm

ile ilişkisinde olduğu gibi postmodernizm ile ilişkisi de diğer sanat türleriyle aynı tarihlerde anılmamıştır. Edebiyatta 1960'ların başında hissedilen postmodernist üslup, mimaride, dans ve gösteri sanatlarında 1970'lerde anılır olmuştur. Postmodernist düşüncenin sinema ve televizyon alanına yansımaları ise 1980'li yılları bulmuş, 1990'lı yıllarda bu etki daha net hissedilmeye başlanmıştır (Büyükdüvenci ve Öztürk, 2014, ss. 25; Erdemir, 2011, s. 22).

Postmodern unsurlar içeren filmler, klişelere, tür kodlarına, auteur'lerin dillerine hem öykünmekte hem de onları gerek kutsayıp gerek yalnızca göndermelerde bulunarak işlev görmektedirler. Yönetmenlerin bazıları postmodernist unsurları oyunlarla, üstü kapalı şekilde bir tür nüktedanlıkla sergilemektedir (Büker, 2014, s. 9). Postmodernizm ifade edilirken kendisinden önce var olan -kimi düşüncelere göre hala devam eden- modernizm ile anlam kazanmaktadır. Bu iki kavram arasında bulunan farklar postmodernizmin özelliklerini oluşturmaktadır. Postmodernizmi modernizmden farklı kılan özellikler; yeniye ortaya koyma hedefinde olmamak, modernizmin eleştirdiklerini kabullenmek, geçmişini taklit etmek, doğrusal zamanı yok saymak, geçmiş ile gelecek zamanların şimdiki zaman içerisinde eritilmesi, avangart sanat anlayışının yerine taklidi içeren sanata önem atfetme, eklettik, çok değişkenli bir sanat anlayışı şeklinde belirtilebilmektedir (Erdemir, 2011, s. 22).

Postmodernizm ve Kimlik Kavramı

Tarihsel süreçte toplumsal yapının kimlik oluşumlarını belirlediği bilinmektedir. Toplumlar çok değişkenli bir yapıya büründükçe o toplum içerisinde yaşam süren bireylerin kimlik yapılarının da dönüşüm geçirdiği ifade edilebilir. Kimlik yapısının geleneksel toplumlarda bireyin çok etkisi olmadan, yaşadığı toplumun sahip olduğu özellikler ile biçimlendiği söylenebilirken, modern toplumlarda ise bireysel tercihlerin ön plana çıktığı ve kimliğin daha çok bireysel akıl ile şekillendiği belirtilebilmektedir. Postmodern toplum dönemine geçişle kimlik, aşırı parçalı, çoklu özelliklere sahip, geçişken ve çok çeşitli bir karakter göstermeye başlamıştır (Karaduman,

2010, s. 2887). Postmodern dönemde kimlik oluşumu durumuna baktığımızda bu olgunun yeni temeller üzerine inşa edildiği söylenebilir. Bu düşünce yapısına sahip olan insanlar, ait oldukları toplulukları ve kimliklerini ifade ederken önceki dönemlerden ayrı biçimde daha esnek ve geçişli tanımlamalar kullanmaktadırlar. Bu durumla beraber bireyler kendi benliklerini her gün yeniden biçimlendirmekte ve yaşamlarındaki tanıdıklarıyla hergün farklılaşan ilişkiler kurmaktadırlar (Rosenau, 1998, s. 97; Funk, 2005, s. 62). Postmodernizm görüşünde parçalanmışlığın, bölünmüşlüğün, farklılığın, çoğulculuğun, çeşitliliğin ve özgünlüğün yüceltilen değerler olması, kimlik kavramının da bu değerlerden etkilenecek farklılıklar ile benzerlikler ekseninde oluşturulan ve istenildiğinde terk edilen bir yapıda olmasına yol açmıştır (Karaduman, 2010, s. 2897). Sosyal alanda postmodernistler, kültür ve kimlik çoğulluğunun sağlanmasına vurgu yapmaktadırlar (Akça, 2005, s. 2).

Postmodern dönemde kimlik inşası, imaj ve görünüşü temel öğeler olarak ele almaktadır. Tüketimi odağına yerleştiren postmodern yaşam ve kimlik yapıları değişken, hemen özümseyen ve kolayca terk edilebilecek özellikler göstermektedir. Böylece postmodernitenin özü kimlik algısına da etki etmektedir (Karaduman, 2010, s. 2897). Daniel Bell, postmodern kimliklere sahip bireylerin "gündüzleri püritan, geceleri playboy" gibi davrandığı bir insan tipine vurgu yapmaktadır. Geleneksel normlardan kopmamış olan ancak modern kültürü de içselleştirmiş, eklettik bir kültüre yaslanan esnek bireyler günümüz kişilik tipini yansıtmaktadır (Aktaran, Bayhan, 2018, s. 34).

Kimlik kavramı bireylerin kendilerini farklı kılan özellikleri ortaya koyarak onlara has özellikleri belirtmek için kullanılmaktadır. Kimlik ve kimlik edinimi sosyal ve zihinsel bir süreci gerektirmektedir. Kimlik, bireyin kendisiyle, diğer insanlarla dolayısıyla sosyal çevreleriyle girmiş oldukları etkileşimin sonucu olarak ortaya çıkmaktadır (Güven, 2015, s. 267). Bu süreç bireylerin kimliklerinin belirlenmesinde geçerlilik kazanmıştır. Kimlikle ilgili çalışmalarda (Weeks, 1998; Thoits-Virshup, 1997) bireylerin kimliklerinin

toplumsal ve kişisel olarak iki ayrı tamamlayıcı unsura sahip olduğuna vurgu yapılmaktadır.

Kimlik kimi zaman aynılığı kimi zaman farklılığı tanımlamak için kullanılabilir. Bu kullanım ile kişinin ya da nesnenin kimliği, kendine has olan özellikleri belirtebilmenin yanında onun diğerleriyle paylaştığı benzerlikleri de tanımlayabilmektedir. Böylece bu kavram birliktelik ile ayrışma, farklılık ile aynılık düalizmini içinde barındırmaktadır (Kaya, 2021, s. 159). Sosyal bir yapı içinde bulunan insanlar, verdiği kararlarda bu sosyal yapının etkisinde kalarak hareket edebilmektedir. Dolayısıyla sosyal yapının içinde bulunduğu dönem de iki tür kimlik oluşumunda etkili olmaktadır. Modern dönem ile postmodern dönem arasında kimlik oluşumlarında ve tanımlanmasında fark olması da olağan bir durumdur.

Kimlik kavramı oldukça basit bir anlatımla kişilerin “Sen kimsin?” sorusuna vermiş oldukları açık ve kimi zaman örtük yanıtları içermektedir. Kişilerin kendisine “Ben kimim?” sorusunu sormasının yanında bir grupta bulunan üyelerin “Biz kimiz?” sorusunu sorması da kimlik tanımının içerisinde yer alabilmektedir. Kimlik yalnızca birey ya da grup olarak “kim olduğumuzu düşündüğümüz” değil, bunun yanında kişiler ve gruplar arası ilişkilerimizde “kim gibi davrandığımızı” ve tüm bunların diğer kişi veya gruplar tarafından nasıl anlaşıldığını da içerir (Vignoles, et al, 2011, s. 2).

Sanayi devriminin ardından bireylerin istekleri, devlet, ekonomi, aile gibi toplumsal kurumlar eliyle baskılanmıştır. Bu duruma bilginin tekelleşmesi de eklenince özgürleşme ve gelişme uzak bir hayal olmaya başlamıştır. Bunun sonucunda insanların özgürleşmesinin edebiyat ve sanat alanında gerçekleşeceği düşünülmeye başlanmıştır. Böylece modern aklın karşısına arzu ve istekler koyulmuştur (Lyotard, 2013). İktidar bir bakıma bedenleri arzu, üretim ve bilgi biçiminde kurmayı ve biçimlendirmeyi istemektedir (Foucault, 1980, s. 89). Dizi karakterlerinin temsil ettiği kimlikler ve onların yaşamları okul, kent, aile, iş yeri gibi kurum ve alanların birey üzerindeki etkilerini

yansıtmaktadır. Nil karakterinin işe alınmak umuduyla estetik yaptırması, karakterlerin spor yaptığı sahneler, Oktay karakterinin oğlunun sınava bilinçli olarak girmemesi ve eğitim karşıtı bir role bürünmesi, ayrıca ailesini tanımlamak için ‘biz burada bir şirketiz’ ifadesini kullanması sosyal hayattaki disiplin kurumlarının bir eleştirisi olarak okunabilmektedir.

Kapitalizm insanlara ulvi bir mekân olarak kenti sunmuş ancak onun müjdelemiş olduğu mutluluk idealleri gerçekleşmemiştir. Bu kentler insanlara mutsuzluk ve huzursuzluk getirmiştir. Bireyler bu olumsuzlukları maskeleyerek ya da geçiştirmek adına zaman zaman tüketim ile gösterişe başvurmuştur. Çevresindekilere olmadığı biri gibi görünmek adınaya kendisi için üretilmeyen ürünleri zor duruma düşmek pahasına satın almış ya da mülkiyetinde olanları kendisini diğerlerinden üstün yapan bir şey gibi kullanmıştır. (Bu durum *Tüketim Toplumu* (1970) ve *Gösteri Toplumu* (1967) adlı eserler üzerinden daha net olarak anlaşılabilir.) Dizide insanların yaşayışlarında aslında kendi seçimlerinin değil de başkalarının seçimlerinin ürünü oldukları düşüncesi yansıtılmaktadır. Öyle ki bazı önemli kararların birey tarafından hür irade ile alınamaması sonucunda ilişkilerin de olabildiğince yüzeyselleştiği görülebilir. Kendi kararlarını alamamış olma durumu başkarakterin yaşadığı kimlik bunalımı özelinde anlaşılabilir. Oktay nesnellikten çıkıp bir öznelikle yaşama isteğiyle çocukken hayâlini kurduğu Punk alt kültürüne yarı zamanlı da olsa dâhil olmak istemiştir. Ancak Oktay daha sonra içerisine eklediği Punk kültürünü nesne hâline getirerek onun üzerinden bir kazanç sağlamaya çalışmıştır. Bu temsilde de postmodern bireyin modern sistemden kaçmayı denese de iradesinin bu kapitalist sistemden kaçma şansının olmadığı anlatılmaya çalışılmıştır.

Alt Kültürler ve Punk Görüşü

Bireylerin içinde var olup yetiştirdiği, ona, sahip olduğu değerler ile anlamları aşıl原因an kültür, insanların kimliklerinin tartışmasız bir bütünleyendir. Kültür ile kimliğin ilişkisi sürekli olarak güncellenip yenilenme sürecini de bünyesinde

barındırmaktadır. Bu noktada kültür kavramı düşünüldüğünde onun kimlik kavramı üzerindeki belirleyiciliği de gündeme gelmektedir. Alt kültür kavramı ise böylece önem kazanmaktadır.

Anderson'ın belirttiği gibi ulus devletler oluşarak kendi ulusundan olmayanları ötekileştirmiş ya da kendi potasında eritmeye çabalamıştır. Ancak böyle olsa bile çeşitli uluslar bir yönetim altında hayatına devam edebilmiştir. Böyle bir süreçte çeşitli milletler içinde buldukları devletlerin alt kültürü konumuna gelmiştir denilebilmektedir. Ayrıca Anderson, *Hayali Cemaatler: Milliyetçiliğin Kökenleri ve Yayılması (1983)* adlı eserinde kimlik, etnik köken, haritalar, sınırlar, milli değerler gibi konular üzerinden bireylerin nasıl ayrıştırıldığını özenle anlatmaktadır. Bu ayrıştırmalar alt kültür kavramı özelinde bir çalışma alanı açmıştır.

Postmodernite, modernitenin başarı sağlayamaması, geleneksel bağların zayıflaması, bu zayıflama sonucunda da farklı grup ve alt kültürde yer alan kişilerin kendilerinde bastırılmış tüm duyguları ve eğilimleri serbestçe yaşama isteğini içerebilen bir düşünce (Eroğlu, 2017, s. 36) olarak tanımlandığında bu düşüncenin alt kültüre yüklemiş olduğu önem de açığa çıkmaktadır.

Postmodern bir toplumda kişiler rasyonel düşünceyi ve bireyselliği yeterince tamamlamadığı için bu yarım kalmışlığı, kendisiyle benzer davranışsal özellikler gösteren çeşitli alt kültür oluşumlarına eklenerek giderme, bunlar içerisinde kendilerine uygun bir kişilik edinme çabasında olmuşlardır (Eroğlu, 2017, s. 37-38). Alt Kültür kavramı özellikle Neo-Chicago okulunun benimsemiş olduğu bakış açısıyla bir bütün olarak ele alındığında toplumun genelinden daha az kişiden oluşan grupların sembolik kurallı yapısına dikkat çekmek için kullanılmaktadır (Jenks, 2005, s. 21). Alt kültür, toplumların milli kültürü içerisinde, sınıfa, etnik kökene, bölgeye, kırsal bölgeye, kent sakinliğine ve dini inanca ayrılabilen, sosyal koşulların bileşiminden oluşan, tüm bu farklılıklar bir araya getirildiğinde o kültürdeki bireylere bütüncül bir

etki yapabilen, işlevsel olan alt bölümlere verilen isimdir (Gordon, 1947, s. 40). Toplumlar, her biri kendine has özellikler gösteren birçok alt grup bulunmaktadır. Kültürlerin içerisinde kendisine yer edinen bu alt grupların kültürleri, alt kültür olarak adlandırılmaktadır (Mercer'den Akt., Jenks, 2005, s. 22-23). Bu alt kültürlerden biri de 1970'li yıllarda ortaya çıkmış olan Punk akımıdır. Alt kültürler, bir zamanlar olduğunun aksine, artık özgürlük üretememekte, sistemin rasyonalitesi eliyle içselleştirilmekte ve sisteme katılmaktadır. Sistem yani 21. yüzyıldaki verili düzen bu grupları kendi içinde eriterek 'özgürlük' kavramının içeriğini daha da boşaltmakta, buna ilişkin aldatıcı görünüşleri de pekiştirmektedir. Sınıfa dayalı olmadığı söylenebilecek bu gruplar birer 'lumpen' takımı olarak sisteme güç kazandırmaktadır.

Punk, 1976 yılında İngiltere'de müzik alanında ortaya çıkan önceki müzikal tarzlardan oldukça farklı olan ve kendine has yeni bir alt kültür oluşturan akımdır. II. Dünya Savaşı sonrasında İngiltere'deki yüksek işsizlik oranlarının işçi sınıfını büyük sorunlarla karşı karşıya getirmesi Punk düşüncesinin oluşumuna ortam hazırlamıştır. Bu dönemde ekonomik ve sosyal problemler işçi sınıfı içinde büyük huzursuzluklar ve memnuniyetsizlikler yaratmış, işsizlik yardımı alan gençler, gelecekle ilgili umutsuzluğa kapılmışlardır. Bu durumun yansımaları Punk düşüncesinde yer alan kötümserliğin temelini oluştururken ortaya konulan müzik eserlerinin ironik ve amatör yapısına da politik katkı sağlamıştır (Young, 1999, s. 10). Punk rock, rock müziğe alternatif olarak ortaya çıkmıştır. Ancak bu akıma dâhil olanlar istemeden de olsa kendilerinin de bir çeşit rock yaptıklarını kabul etmişlerdir. Punk içinde yer almak için enstrümanları iyi çalmak ya da yetenek sahibi olmak gereklilik olarak sunulmamaktadır. Yalnızca istemek ve denemek yeterli olmaktadır. Sex Pistols grubu dinleyicilerini Punk söylemeye çağırarak bu duruma bir örnek vermiştir (Solmaz, 1994, s. 91). Punk, müzik alanında glam rock tarafından sergilenen son derece süslü tarzı delmeyi amaçlayarak ortaya çıkmış bir görüşü temsil eder. Punk görüşünün sokak çocuğu

retoriği, sınıf ile uygunluğa yönelik tutku, eski rock neslinin entelektüel duruş alışkanlığını yıkmayı amaçlamıştır (Hebdige, 2003, s. 63). Müzik alanında olduğu kadar giyim tarzı, felsefe, edebiyat gibi alanlarda da varlık gösteren Punk güçlü bir akım olmuştur. Çoğunlukla işçi sınıfından gelenlerin oluşturduğu Punk görüşünün bireyleri bir işte uzun süre çalışmayan işsiz olan kişiler üzerinden yansıtılır. Uyuşturucu ve alkol düşkünlüğü, evlilik karşıtlığı Punk'a dâhil olanların tasvirinde çoğunlukla kullanılmaktadır (Hebdige, 2004). Punk kendini diğer müzik türlerinden farklı ve atonal bir şekilde ortaya koymuştur. Ayrıca ana akım Rock'tan farklı olarak asgari seviyede gitar solosu, basit enstrüman kullanımı ve kaygan vokaller gibi stilleri Punk'ın geleneksel ve normal olana karşı tavrını belirtmektedir (Laing, 2002, s. 13). Punklar sahnede kurallar ve düzene karşı başkaldırıları sürdürürken düzensizliğe olan eğilimlerini de eğlence kültüründe yer alan geleneksel oluşumları alt üst ederek göstermişlerdir. Punk akımında müzik eserleri verenler konserlerde ve diğer eğlence etkinliklerinde dinleyicilerine yaşam biçimi veya fiziksel olarak yakınlaşma eğilimi içinde olmuşlardır (Hebdige, 2003, s. 103; Hebdige, 2004, s. 104). Aslında Punk'ın belirli ve kesin bir kaynağı bulunmamaktadır. Çeşitli müzik grupları ve reggaeden alınmış öğeler üzerinden ilerlemiş olduğu söylenebilir (Hebdige, 2004, s. 31). II. Dünya Savaşı sonrası işçi sınıfında yaşanan bölünmeyi, farklı dönemlere ait simgeler ve gençlik kültürünü birleştirerek gidermeye çalışmıştır. Bu altkültürde; *“Bir çeşit bukeler, deri ceketler, uzun sivri uçlu ayakkabılar, beyaz lastik ayakkabılar, yağmurluklar, son moda saç tıraşları, dazlak adımlar, dar pantolonlar, canlı çoraplar ve çizmeler kaosu vardı ortada -hepsi, ürkütücü ve büyüleyici bir dikkat çeken çengelli iğneler, mandallar ve bandajlar gibi mükemmel yapıştırmacılar sayesinde, “mekân içinde” ve “zamanın dışında tutuluyordu.”*(Hebdige, 2004, s. 31).

Punk görüşü geleceğin bulunmadığını savunmaktadır. Bu görüşün savunulmasının nedeni savaş sonrasında İngiltere ekonomisinin

içinde bulunduğu ağır ekonomik koşullardır. 1980'li yıllarda okullarından henüz mezun olmuş İngiliz gençler kendileri için bir geleceğin olmayacağını düşünerek karamsarlıklarını Punk yoluyla aktarmaya çalışmışlardır (Hebdige, 2003, s. 152). Punk görüşünde giyim tarzı da bir protesto unsuru olarak kullanılmaktadır. Bu görüşü benimseyen kişiler giyimleriyle kendilerini toplumsal koşullar tarafından meydana getirilmiş ve sonunda ortada bırakılmış bir atık olarak sunmuşlardır. Köleleri andırır şekilde giysilerde ve vücutlarda kullanılan deri, zincir, kilit, jilet ve çengelli iğne gibi malzemeler bu düşüncelerin yansıması olarak düşünülebilmektedir. Bu tarz ile kendilerini toplumda korkutucu ve tiksindirici olarak nitelen bir görünüme ulaştırmaya çalışmışlardır. Vücutlarını sergileme biçimlerinde ise, birilerini etkilemekten ziyade yine toplumun bakış açısına göre korkutucu ve tedirgin ediciliği tercih etmişlerdir (Young, 1999, s. 16).

Punk alt kültüründe bireyler kendi aralarında iletişim kurmak ve alternatif bir medya yaratmak için İngilizce 'fanatic' ile 'magazine' kelimelerinin birleşimi ve kısaltılmasından oluşan "fanzin" adı verilen basılı materyaller kullanmışlardır. Elle yazılıp hazırlanan fanzinler fotokopi yardımıyla çoğaltılıp dağıtılarak, Punklar arasında iletişimi sağlamıştır. Fanzinler kimi zaman tek sayfa kimi zaman birbirilerine zımbalanmış veya iğnelenmiş birkaç sayfadan meydana gelmiştir (Şimşek, 2010, s. 54). Bu noktada temelde bir alt kültürü, daha Ortodoks bir oluşumdan ayırmanın da metaların alt kültür içinde kullanılma biçimi olduğu belirtilmelidir. Bu kullanımlarla ilgili yapılacak eleştirilerde alt kültürün oluşma anında orijinaler ve sonradan katılanlar arasındaki ayırım da belirleyici bir rol oynamaktadır (Hebdige, 2004, s. 100-115).

Dizide yer alan alt kültür ve Punk'a ilişkin unsurları aşağıda verilen tabloda görmek mümkündür:

Tablo 1

Dizide Yer Alan ve Punk'ı Temsil Eden Unsurlar

Punk Karakterler	Punk Unsurlar
Oktay	Kilit
Moloz	Zincir
Deniz 1	Kıyafet
Deniz 2	Boğuk bir ses tonu ile müzik
	Dinleyicilerle yakın olmak- Halk içinde müzik
	Saç stili
	Alkol ve Uyuşturucu
	İşsizlik ve Evsizlik

Yöntem

Çalışma, anlatı yapısını postmodern düşünce ve postmodern kimliklerin kuruluşundan aldığı düşünülen 'Uysallar' dizisinin postmodern düşünceyi ve kimlik oluşumunu yansıtmaya biçimi ile yansıtmaya sürecini ele alan nitel bir çalışmadır. Sosyolojik film eleştirisini temel alan çalışmada postmodern düşünce yapısında ve Punk kültüründe var olan temel değişkenlerin işleyişi analiz edilmiştir.

Bu çalışmada 'Uysallar' dizisinin, modernizmin mutlak doğru anlayışının birey ve toplum yaşamına getirdiği zorlukları yansıtmaya ve bu zorluklara bir tepki olarak anlaşılabilir Punk akımının sunuluşunu serimlemek amaçlanmıştır.

Çalışmanın önemi Türkiye'de postmodernizmi temel anlatı olarak ele alan ilk diziyi analiz nesnesi olarak kullanmasından kaynaklanmaktadır. Ayrıca Türkçe literatürde yer alan, Türk filmleri ya da dizilerinin postmodernizm veya postmodern kimliklerin film sanatına yansımaya bağlamında değerlendirilmesini içeren bilimsel eserlere katkı sağlamak amaçlanmıştır.

Sosyolojik film çözümleme yaklaşımı, filmlerin sosyal bilimler temelli olarak sosyolojik ölçütlere göre değerlendirilmesini amaçlamaktadır. Ayrıca bu yaklaşımda filmler sosyal bir sanat ve kültür ürünü olarak ele alınmaktadır. Filmler sanatçının öznel görüşleri veya estetik özelliklerinden ziyade filmin üretildiği dönem ya da içeriğinin sosyal koşulları açısından değerlendirilir (Özden, 2004, s. 153-154).

Analiz, dizinin tüm bölümleri (8 Bölüm) izlenerek gerçekleştirilmiştir. Dizinin tüm bölümleri birbirini tamamlar nitelikte olduğu ve bir bütünün parçaları olarak nihai anlatıyı oluşturduğu için her bölümün örnekleme dâhil edilmesine karar verilmiştir. Ayrıca dizinin anlatısında her karakterin yaşayışına kesit kesit değinildiği için analiz açısından tüm bölümlerin izlenmesi gerekmiştir. Çalışma sosyolojik film çözümlemesinin çözümleme yapılırken kullanılabilir sınıf, cinsiyet, statü, azınlık ve toplumsal değerler gibi ölçütlerinden yararlanmıştır.

Dizinin Künyesi

Yapımcılığını *Ay Yapım*'ın üstlendiği 'Uysallar' dizisi ilk olarak 30 Mart 2022 tarihinde Netflix platformunda yayınlanmıştır. Senaryosu Hakan Günday'a ait olan dizinin yönetmenliğini Onur Saylak üstlenmiştir. 8 bölüm olarak yayınlanan dizinin bölümleri yaklaşık olarak 1 saat sürmektedir.

Konu: Dizi 21. yüzyılda İstanbul'da geçmektedir. Oktay Uysal (Öner Erkan) eşi, iki çocuğu ve babasıyla birlikte yaşayan ve insanların çoğunun maddi olarak hayalini kurduğu birçok şeye sahip olan bir mimardır. Ancak çocukluğundan beri hayalini kurduğu Punk kültürünün içinde olmak ve o hayatı yaşamak Oktay'ın tutkusu olarak kalmıştır. Bu nedenle gerçekleştiremediği hayallerini ailesinden gizli bir şekilde gerçekleştirmeye karar verir ve edindiği arkadaşlarla bir Punk hayatı yaşamaya başlar. Bu sırada aile üyeleri ve hayatında yer alan diğer kişiler de herkesten sakladıkları ikinci bir hayatı devam ettirme veya kurma çabası

içerisindedir. Uysal ailesinde herkes birbirinden bir şeyler gizlemektedir. Dizi, izleyenleri “Herkes kendi olabilmekte midir, yoksa günümüz toplumunda herkesin sakladığı ikinci bir yüzü olacak mıdır?” soruşturmasına sürükler.

Dizi Karakterlerinin Kimlik Özelinde Analizi

Dizide araştırmanın analiz nesnesi olabilecek 10 karakter bulunmaktadır. Bu karakterlerin modernizmin getirisinden kaçış yolları ararken postmodernist kimlik yapısının kimi unsurlarını taşımaları analiz nesnesi olarak ele alınmalarını gerekli kılmıştır. Dizide yer alan karakterlerin tümünün birden ortak özelliği, yansıttıkları kimlikler dışında gizledikleri bir kimliğe daha sahip olmalarıdır.

Olca (Uğur Yücel)

Otoriter bir ebeveynlik tutumuna sahip bir babadır. Oğlu Oktay’ı kendi doğruları üzerinden yetiştirmiş bir karakterdir. Ataerkil ve ilerlemeci olarak kurulan sistemin temsilcisi rolünü üstlenmektedir. Ailesinden sakladığı bir yasak ilişkisi bulunan karakter ölmek üzere olan eşini aldatmıştır. Oğlunu yetiştirirken temel aldığı doğrulara kendisi uymamaktadır. Oğlu Oktay gibi o da gizli bir yaşam sürmüştür. Temsil ettiği baba figürünün ilkelerinin dışına çıkarak düzenin kurallarını kendisi de çiğnemiştir. İmajına verdiği önemi yansıtmak adına saçlarının bozulmaması için başkalarının yardımıyla elbise giyen bir karakter olarak yansıtılmıştır.

Oktay (Öner Erkan)

Yaşadığı her zor durumda boyun eğen bir karakter olarak yansıtılmıştır. Olaylara verdiği tepkileri nihayetevardıramaz. Çekingen bir tavır bulunmakta, kimliğini net olarak tanımlayamamakta, kim olduğunu sorgulamaktadır. İmajına önem verenlerin aksine kendisine abartılı bir özen göstermez. Punk’a tutkuludur ve giyim tarzı geceleri Punk düşüncesine uygun olacak şekilde aykırıdır. Tüm çevresinden gizlediği bir gece hayatı yaşamaya başlamış; gündüzleri mimar, geceleri aykırı bir Punk sevdalısı olmuştur. Oktay karakteri üzerinden yansıtılmaya çalışılan ‘toplumsal normların bireyleri olmak istemedikleri kişilere dönüştürmesi durumu’ karakterin yaşamış olduğu değişim ile

desteklenmiştir. Bu duruma ilişkin sahnelerden kesitleri içeren görseller Görsel 1’de yer almaktadır.

Ege (Umut Yeşildağ)

Kimlik karmaşası yaşayan ve ailesinden yeterli ilgiyi göremediği için duygusal olarak eksik kalan bir karakterdir. Tepkilerini çok sessiz ve bastırılmış şekilde dile getirmekte ve ayrıca bastırma durumunu kendisi için bir savunma mekanizması olarak kullanmaktadır. Hasta olmasına rağmen ilaçlarını kullanmamayı seçer. Üniversite sınavına kendi isteği ile girmemesine rağmen sınav görevlisini suçlar. Eleştirel bir kişilik sergilemektedir. Postmodern bir düşünce tarzı olan ‘Gelecek yok’ ilkesinin dizideki temsili olarak düşünülebilir. Gizlediği sırrından kimseye bahsetmeyerek iki kimlikli bir yapı da oluşturmuş olur.

Mert (İbrahim Selim)

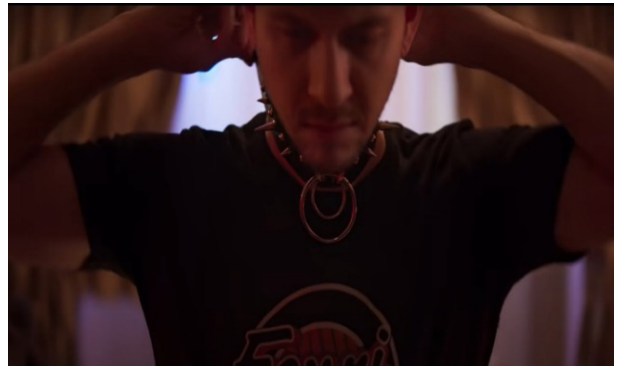
Sosyal medya paylaşımları nedeniyle korku ve kaygılar yaşamaktadır. Eğlence düşkünü bir karakterdir. Bu temsil ile politikadan uzak “tüketim toplumu (1970)”na eklenmiş insanları temsil edebilecek nitelikte bir karakter olarak sunulmuştur. Korku içinde olmasına rağmen eleştirel bir sanal kimlik yaratmayı da ihmâl etmez. Bu eylemlerini de eşinden gizlemekte olduğunu belirtir.

Nil (Songül Öden)

17 yıllık evliliğin zamanla eşyle aynı evi paylaşmaktan öteye geçemediğini fark eden ve bundan doğan mutsuzluğunu gidermek için çare arayan bir kadındır. Bu çareyi ilk olarak iş aramakta bulur. Ancak plazada çalışmak için ‘genç ve güzel’ olma koşulunun bulunduğunu deneyimler. Bu koşulu kendine dert edinerek yüzündeki kırışıklıkları gidermek için botoks yaptırmaya karar verir. Bu koşul onun için artık geç kalmış olduğu yaşanmamışlıklarını, boşa giden emeklerini, mutsuzluklarını bastırma aracına dönüşmüştür. Mutsuzluklarını unutmaya, özgürleşme ve farklı bir hayat deneyimleme isteği, ilgi ve sevgi beklentisi Nil’in ikinci çare olarak gördüğü Suat karakterini hikâyeye dâhil eder. Beklediği ilgi, sevgi onu yeterince mutlu etmeye yetmemekte yüzündeki en ufak kırışıklığı öfke patlamalarına sebep olarak kullanan bir karaktere dönüşmektedir.

Görsel 1

Oktay karakterinin yaşadığı değişimi içeren görseller

Berhudar (Haluk Bilginer)

Berhudar karakterinde modern devlet özelliklerinin kimi yansımaları bulunmaktadır. Kendi sınırlarını belirlemekte ve bu sınırlar üzerinde bir gözetim yapmaktadır. Kendi mülkünün çevresini parsellemekte orada otlamak üzere bulunan ineği bile arazisine almamakta onu kovmaya

çalışmaktadır. Kendi inşaatının çalışmalarını izleyenleri hoş karşılamaz. Genel olarak düşman yaratma isteğindedir. Bu noktada modern anlamda ulus devlet temsili okuması yapılabilir. Dizide Berhudar karakteri çoğu zaman geleneğin değerlerini temsil etmektedir. Ancak içinde bulunduğu döneme de kimi tavırlarıyla uyum

sağlamaya çalışmaktadır. Saçlarını boyayarak yaşlılığını gizler. Toplumsal normlar aracılığıyla yaşlı olmak utanılması gereken bir durum olarak sunulmaktadır. Ancak son bölümde Berhудар saçlarını boyamayı bırakır. Ailenin önemini vurgulamaktadır, ancak kendi ailesi dağılmıştır. Berhудар karakterinin konuştuğu bazı sahnelerde kendisine bir vızıltı sesi de eşlik eder. Bu sahnelerin 'mutlak doğru' gibi bir düşüncenin artık geçerli olmadığı düşüncesini vurgulamak için tercih edildiği düşünülebilir.

Yağmur (Nezaket Erden)

Beyaz yakalı bir karakterdir. Uğramış olduğu haksızlıkları partilerde eğlenerek unutmaya çalışır. Çalışma hayatında amiri tarafından taciz edildiğini gizler ve bu duruma sessiz kalır. Erkeklerin egemen olduğu iş yaşamında karşılaştığı zor durumlar onu travmalar yaşamaya sürüklemiştir. Dışavurumcu bir karakter olarak temsil edilmektedir.

Ece (Nilay Yeral)

Ece Uysal abisi Ege'nin ona "hızlı büyümesi" için anlattığı olumsuz olaylar ve acı gerçekler sebebiyle duygusal sorunlar yaşayan bir çocuktur. Duyarlı ve yetişkin insanlara normal gelen durumların çocuk saflığıyla aslında hassas durumlar olduğunu anlamamıza imkân tanıyan bir karakterdir. Kapitalist sistemin getirdiği tüketim toplumunu (1970) eleştiren bir tarzda sunulmuştur. Dedesinin almış olduğu telefonu istememesi toplumdaki iletişimsizliğe vurgu olarak okunabilir. Teknolojiyi reddetmekte, yoksul çocuklar için üzülmede, şiddet gören kadına destek olmaktadır. Komşularıyla iletişim kurarak toplumda var olan yabancılaşmayı eleştirmenin bir unsuru biçiminde yansıtılmaktadır. Küçük yaşta bir kız olması ile de modern dünyanın eğitilmiş bireylerinin unuttuğu değerleri temsil etmektedir. Ece karakterinin ailesinden gizlediği tek şey, yardım amaçlı sakladığı paradır.

Suat (Serkan Altunorak)

Eşi olmasına rağmen Nil ile ilişkisi bulunmakta ve bu durumu eşinden, eşi olduğunu da Nil'den gizlemektedir. İkili ilişkilerdeki yozlaşmayı temsil eden bir karakterdir.

Moloz (Durukan Ordu)

Punk kültürünü yansıtan bir karakterdir. Mutlak doğru düşüncesinin insanların bir atık hâline getirmesine gönderme yapabilecek bir ismi vardır. Bu tarz bir yaklaşım Punk düşüncesinin içerisinde de yer almaktadır. Bu düşünceyi savunanlarda modernizm görüşlerinin refah ve mutluluk vaatlerinin gerçekleşmediği, bunun yerine bireyleri çıkışsızlığa ve güvencesizliğe sürüklediği algısı bulunmaktadır. Bu karakter kendisini hayatta tutabilecek en az şey ile en fazla mutluluğa ulaşabilmeyi başarabilen bir karakter olarak sunulmuştur.

Kimlik analizlerinin dışında sosyolojik film eleştirisinin ilgilendiği kavramlardan olan toplumsal statü ve toplumsal roller de dizideki karakterlerin çözümlenmesi açısından önemlidir. Karakterler çoğunlukla geleneksel olarak belirlenmiş statüler ve rollere karşıt bir konum almaktadırlar. Karakterlerin anlatı içerisindeki toplumsal statüleri ile toplumsal rollerine Tablo 2'de yer verilmektedir.

Postmodern Düşünce ve Punk Görüşünün Temsilini İçeren Sahnelerin Analizi

Punk görüşü zaten insanları gruplaştırmaya karşı olan bir hareket olarak başladığı için çeşitli çevrelerde gerçek Punk arayışlarında bulunan tartışmalara da mesafeli durmaktadır. Bu gerçek Punk arayışları, ideolojik olarak aykırı bir konumda bulunmayan, ilgi çekmek adına Punk görüşünün yalnızca giyim tarzını kullananları ve bazı günlerde iş dışı süreler ve boş zamanlarında Punk taklidi yapanları hedef almaktadır. Dizide Oktay karakterinin eski arkadaşı tarafından Punk'ı bu şekilde yansıttığı için eleştirilmesi bu arayışların yansıtılması açısından önemlidir. Yine "Moloz" karakterinin Oktay'ın kim olduğunu sorgulamasının ardından, kim olduğunun onu ilgilendirmedikini söylemesi, Punk görüşünün ayrıştırmaktan uzak durduğunu çünkü böyle bir ayrıştırmadan doğduğunu belirtmesi önem taşımaktadır. İlgili temsilleri içeren analizler aşağıda yer almaktadır;

Dizide yer alan herkes kendi sorunları ile ilgilenmekte, bir başkasının sorunlarına yeterli özeni göstermemektedir.

Tablo 2

Karakterlerin Toplumsal Statüleri ve Toplumsal Roller

Karakter	Toplumsal Statüsü	Beklenen veya Gerçekleşen Toplumsal Rolü
Olçay	Baba	Eşine ve ailesine sahip çıkmak, onlar üzerinde otorite kurmak
Oktay	Baba, Çocuk, Mimar, Arkadaş	Baba olarak ailesine sahip çıkmak, çocuk olarak babasının sözünü dinlemek, mimar olarak amirinin sözünü dinlemek, arkadaşlarının sorunlarıyla ilgilenmek
Ege	Çocuk, Öğrenci, Hasta	Çocuk olarak söz dinlemek, öğrenci olarak ders çalışmak ve sınavlara girmek, hasta olarak ilaçlarını içmek
Mert	Arkadaş, İşçi	Arkadaş olarak iyi ilişki kurmak, işçi olarak amirinin sözünü dinlemek
Nil	Anne, Arkadaş, Eş	Anne olarak çocuklarıyla ilgilenmek ve çoğunlukla evde olmak, arkadaş olarak arkadaşlarının sorunlarıyla ilgilenmek, eş olarak eşinin ihtiyaçlarıyla ilgilenmek ve onun sözlerini dinlemek
Berhudar	Baba, Amir	Baba olarak otorite kurmak, amir olarak otorite kurmak
Yağmur	İşçi, Arkadaş	İşçi olarak amirlerinin emirlerine uymak ve onların mobbingleri ile tacizlerine katlanmak, arkadaşları ile iyi ilişkiler kurmak
Ece	Çocuk	Ebeveynlerinin sözlerini dinlemek
Suat	İşçi, Eş	Amirlerinin emirlerine uymak, Eş olarak statüsünün gereğini yapmak
Moloz	Ekibin lideri	Ekibin ve arkadaşlarının sorunları ile ilgilenmek

Oktay karakteri üzerinden hem modernizm düşüncesinde hem de kimi toplumlarda var olan mutlak doğru düşüncesinin getirisiyle bireylerin toplumsal normlar nedeniyle hayatlarını başkalarının belirlediği kurallara göre yaşaması durumu ile sahte konfor alanlarının bireylerde oluşturduğu huzursuzluk hissi (Freud, 2000) anlatılmaya çalışılmıştır. Oktay karakteri, babasının istediği şekilde bir hayat yaşamaya zorlanmıştır. Oktay, Punk tutkusunu gençlik dönemlerinde yaşayamamış, babası onu derslerine yönelmeye zorlayarak Punk tutkusunu yaşamasını engellemiştir. Sosyal hayatta ülkemizde sıkça göreceğimiz kişilerin kendi hayallerini ve hayat görüşlerini çocukları üzerinden gerçekleştirmeye çalışması bu temsil ile yansıtılmaktadır. Oktay'ın mimar olması ve birkaç kere yıkılan bir yapının videosunu izlemesi dizinin postmodernizm düşüncesiyle ilgisini göstermektedir. Bu sahne postmodern görüşün mimarideki modern üsluba tepkisi anlamında da değerlendirilebilir.

Nil karakteri iş ararken yaşından ve görüntüsünden dolayı ayrımcılığa uğraması nedeniyle estetik yaptırmış, yani görsel kimliğini yeniden kurarak olmadığı bir şekilde görünmek istemiştir. Böylece iş bulabilecektir. Oktay'ın 'sahi kimdin sen?' sorusu

bir kimlik arayışı olarak okunabilir. Polisin kimlik sorması senaristin kimlik üzerine vurgusunu yansıtır denilebilir. Bu soru ile karakter kendini tanıtılabilecektir. Punk grubunun liderinin ortadan kaybolması ve öldü sanılması ancak ölmemiş ve saklanmış olması, kişilerin bir anda sorumluluktan kaçabileceğine ya da sıkıldıkça sorumluluk almak yerine kendi doğrularını yaşayabileceğine vurgu yapmaktadır. Oktay da filmin başında kaçmak üzereyken toplumsal normların oluşturduğu düşünce yapısına yenik düşer ve evine geri döner. Postmodern kimlikler arasındaki geçişlilik durumu burada açıkça görülmektedir.

Berhudar karakteri incelendiğinde tıpkı modern devlet gibi kendi sınırlarını belirlediğini ve bu sınırlar üzerinde bir gözetim yaptığını görebiliriz. Kendi mülkünün çevresini parsellemekte orada otlamak üzere bulunan ineği arazisine almamakta onu kovmaya çalışmaktadır. Uzaktan kendi inşaat çalışmalarına izleyenleri de hoş karşılamaz, düşmanlaştırır. Bu noktada modern anlamda ulus devlet temsili okuması yapılabilir. Dizide Berhudar karakterinin geriye kalan sahneleri de toplu olarak değerlendirildiğinde onun çoğu zaman geleneğin değerlerini temsil ettiği söylenebilir. Ancak içinde bulunduğu döneme de kimi tavırlarıyla uyum

sağlamaya çalıştığı belirtilmelidir. Berhudar karakterinin silahının bulunmasını moderniteyle ortaya konan gelişmenin getirdiği yeni sorunlar üzerinden okumak mümkündür. Silahların gelişmesi ve çok daha ölümcül hâle gelmesi modernite ile yaşama dâhil olan gelişmelerdir. Böylece modernite yaşama yeni riskler getirerek 'risk kültürü' olarak anılmayı hak etmiştir. Berhudar karakteri dizinin son bölümünde siyaha boyadığı saçlarını boyamaz ve beyaz saçları ile görülür. Fiziksel temsil oluşturmaya vurgu olarak okunabilecek saçları boyama durumuna belki de postmodern düşünceye bir tür tepki olarak kullanılmıştır. Berhudar hayatına dair belirlediği hedefleri yitirmiş, bir hedefi kalmayınca saçlarını boyamaktan vazgeçmiş ve intihar etmiştir. 'Berhudar' karakterinin dizinin başından sonuna doğru yaşadığı değişimi postmodernizm açısından okursak geçişli kimliğe bir örnek olduğunu söyleyebiliriz.

Dizide Oktay karakteri kendisine 'Biz Kimiz?' sorusunu sormakta postmodernist düşüncenin getirdiği geçişken kimliklerin birey psikolojisindeki karşılığını yansıtmaktadır. Bir sahnede polis Oktay karakterine aynı soruyu yöneltmesi de dizinin kimlik üzerine vurgusu olarak okunabilmektedir. Bunun dışında Berhudar karakterinin ekip oluşturma ile ilgili "biz" kelimesini vurgulayışı, "Çivili İnşaat" için gerçekleşen bir toplantıda yine topluluk ve biz vurgusu, Nil'in bardaki arkadaşları ile konuşurken yaptığı "biz" vurgusu kolektif kimlik anlatısının örnekleridir. Bireylerin yaşadıkları hayat nedeniyle çıkışsız oldukları ve kendi hayatlarını yaşamak isteseler bile bunu birilerinden gizlemeleri gerektiği, günlük hayatta iletişimsizliğin meydana getirdiği bunalımlar dizinin ele aldığı diğer konulardır.

Dizinin son sahnesinde karakterlerin tartışmalar yaşadığı anahtar şeklindeki yapı postmodernizmin öne süreceği çözüm veya çıkış yolunun bulunmaması ve salt doğrulara olan karşıtlığını yansıtması açısından önemlidir. Özellikle Ege karakteri postmodern düşünce ve Punk'ın yansımalarını içeren "gelecek yok" görüşünü temsil eder niteliktedir. Dizide yer verilen Punk,

müzik alanında tekdüzeliğe karşı olan, aslında sanat, siyaset, toplum alanlarında da karşıt görüşü savunan bir alt kültür olarak değerlendirilebilir. Alt kültürler, kendilerini diğer bireylerle ve gruplarla karşılaştırdığında eşit koşullarda olmadığını hisseden ve bu duruma çözüm bulma arayışına giren birey ve grupların mücadeleleridir. Dünya düzeni ise bu alt kültürleri kendi potasında eritmek adına onları bir mekân içine kapatarak kamusal alanda varlıklarını perdeleyici bir rol üstlenmiştir. 'Anakara' olarak isimlendirilen alanın bir gece kulübüne dönüştürülmesi bir alt kültürün mekânlar tarafından çevrelenerek pasifize edilmesine ya da güçlenmesini engellemek adına alanlarının kısıtlanmasına bir örnek olarak gösterilebilmektedir. Punk akımındaki konserler ve diğer etkinliklerde Punk temsilcileri kendilerini dinleyen ve izleyenlere fiziksel yaklaşma eğilimindedir. Buna ilişkin temsil 'Deniz' karakterlerinin sahne şovlarını sokakta ve onları dinleyenlere yakın şekilde gerçekleştirmesinde bulunabilir.

Ece isimli çocuk karakter bir sahnede kendisine telefon alınmasına üzülmuş, herkes gibi telefonla ilgilenip insanlarla iletişim kuramayacağı düşünerek ağlamıştır. Bu sahne teknolojinin insanları bireysel ve bencil bir hâle getirdiğine vurgu olarak okunabilir. Nitekim yine aynı karakter saklamış olduğu parayı başkaları için kullanmak adına sakladığını belirterek bireyselleşme olgusuna eleştirel bir konumda temsil edilmiştir. 21. yüzyılda birey ve sosyal yaşamın postmodern bir dünyanın da etkisiyle almış olduğu son durumun yansıtıldığı dizide yukarıda bahsedilen durumlara benzer birçok örnek bulmak mümkündür. Postmoderniteyi bir nebze de olsa moderniteden farklılaştırma gücüne sahip kavramlara baktığımızda karşımıza sosyoloji yazınında sıklıkla bahsedilen metalaşma, narsisizm, yabancılaşma, güven kaybı, risk ve kaygı gibi kavramlar çıkmaktadır. Dizide bu kavramların işlendiği karakterler ve temsiller bulunmaktadır. Nil'in estetik ile ilgili sahneleri, iş bulmak için genç, sağlıklı ve güzel görünümün önemi ile ilgili atıfları metalaşmayı (ayrıca Ece'nin kendisine telefon alınması sonucunda telefon istemediği için ağlama krizi geçirmesinin iletişimin metalaşması

durumunun eleştirisini içinde barındırdığı söylenebilir.) Olcay ile Berhудар'ın kimi tavırları narsisizmi, Oktay'ın kendini tanıma, kendiyile çatışma sahneleri yabancılaşmayı, karakterlerin ikili ilişkilerini inceleyen sahneler ve eğitim ile ilgili sahnelerin kişilerin birbirine ve kurumlara duyduğu güvenin kaybını, karakterlerin kimi durumları umursamadan yaptıkları girişimleri riski, yine özellikle Mert karakterinin yapmış olduğu sosyal medya paylaşımları nedeniyle güvenlik güçleri tarafından yakalanma endişesi kaygıyı temsil edecek güce sahiptir.

Sonuç

Görsel-işitsel eserler, içinde bulunduğu toplumun yansımalarını ortaya koymaktadır. Toplumların düşünsel ve davranışsal olarak geçirdikleri dönüşüm görsel-işitsel eserlerin çözümlenmesiyle kavranabilmektedir. Uysallar dizisi modern dönemden postmodern döneme, bu dönemin uzantısı olarak da günümüze kadar, var olan dönüşümlerin birey ve toplum yaşamına yansımalarını aktarmaya çabalamıştır. Bu amacı özenle belirlenen karakterler üzerinden gerçekleştirmeye çalışmıştır. Modern dönemde kimlikler daha toplumsal bir yapıya sahipken postmodern dönemde ise kimlikler daha bireysel bir yapıya bürünmüştür. Postmodernist görüşü benimseyenler, sosyal ortamlarda kültür ve kimlik çoğulluğunun olması gerektiğini savunmaktadır. Oktay'ın bir pavyona Punk stili ile giriş yapması ve pavyon çıkışındaki kişinin 'parası olan herkese kapımız açık'deyişi bu duruma bir gönderme olarak düşünülebilir. Çalışmada belirtilen, Postmodern kimliklere sahip bireylerin "püritan ve playboy" olarak davrandığı bir esnek birey tipi Oktay karakterinin kişilik tipine uymaktadır. Oktay gündüzleri bir mimar geceleri Punk'tır. Ayrıca postmodern toplumlarda bireylerin Baudrillard'ın tanımlamasını yaptığı (2011) simülakrlar ve simülasyon evreninde yer almakta, olmadıkları biri gibi görülmekte ama o olmadıkları kişinin özelliklerinden bazılarını da taşımakta olduğu söylenebilir. Bu görüşe temsil oluşturacak karakterler ve sahneler dizide kendisine yer bulmuştur.

Ayrıca 'Moloz' karakterinin ismi, modernizm düşüncesinin getirdiği 'mutlak doğru' yaklaşımının bireylerde meydana getirdiği hasarı yansıtması açısından önemlidir. Moloz karakterinin isminin toplumsal normların bireyleri ortada bırakılmış bir atık hâline getirdiği görüşüne atıf olarak kullanıldığı düşünülebilir.

Dizide kapitalist sistem eleştiri alan bir fon olarak sunulurken çatışma, insanların arzuları ve akli arasında kaldıklarında seçmiş oldukları akıl yolunun insanları sürüklemiş olduğu sonlar üzerinden yaratılmıştır. Kariyer inşa etme, aile kurma, iş sahibi olma, iyi eğitimli olma gibi yüceltilen değerlerin bireyleri kendine, çevresine ve topluma yabancılaştırması konu edilmiştir. Modern toplumda var olan yabancılaşma hissi ve anomi karakterlerin kendilerine ve diğer herkese yabancılaşması üzerinden aktarılmıştır. Metalara verilen değer sonucunda insanın kendisinin de bir meta gibi sunulmaya başlanması durumu ve dünyanın yarattığı sahte konfor alanı yüzünden bireylerin huzursuzluğu anlatıya yansımaktadır. Oktay karakteri metalaşmış dünyanın yarattığı huzursuzluğu gidermek için mücadele etmeye karar vermiş, sistemin bir parçası gibi hissetmediği anarşist günlerine geri dönmeye çabalamıştır. Ancak sonuç olarak konformizm sağlayan kapitalist modern toplum yapısında yaşamını devam ettirmek zorunda kalmış, postmodern paradigmanın da çıkmazı olarak düşünebileceğimiz durumu yaşamıştır. Bu sonuçla da dizinin izleyenlere tam bir katharsis sağlayamadığı söylenebilir.

Çalışmanın yapıldığı dönemde (2022) iletişimsizlik, kendiyile ilgili sırsaklama, çoklu ve geçişli kimlik artık oldukça normal bir durum olarak görülmektedir. Yapılan çalışma sonucunda Uysallar dizisinin, Punk görüşünün temellerinin irdelenerek Oktay karakteri üzerinden yansıtıldığı ancak gerçek Punk görüşünün de böyle bir düzlemde ilerlemediğinin aktarıldığı görülmüştür. Bunun dışında bireyin toplum yaşamına dâhil olabilmek için kendi iç dünyasında yaşadığı ikilemler yansıtılmıştır. Her karakterin ikili bir yaşamı bulunmakta ve karakterler birilerinden bir şeyler gizleyerek

yaşamlarına devam etmektedir. Çalışmada *Uysallar* dizisi postmodernizm düşüncesi, Punk görüşü ve toplumsal hayatın bireyin hayatına getirdiği değişkenler özelinde analiz edilmeye çalışılmıştır. Analiz sonucunda dizinin postmodern kimliklere ve alt kültürlere örnek olabilecek Punk akımı görüşlerini ve onun unsurlarını yansıttığı, modernizm görüşünün 'mutlak doğru' felsefesinin birey ve toplum yaşamına getirdiği olumsuzlukları eleştirel bir biçimde ele aldığı görülmüştür.

Kaynaklar

Akay, A. (2010). *Postmodernizmin Abc'si*. İstanbul: Say Yayınları.

Akça, G. (2005). Modernden postmoderne kültür ve kimlik. *Muğla Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (15), 1-24.

Anderson, B. (1993). *Hayali cemaatler: Milliyetçiliğin kökenleri ve yayılması*. Metis Yayınları.

Baudrillard, J. (2004). *Tüketim toplumu*. (H. Deliceçaylı & F. Keskin, Çev.) Ayrıntı Yayınları.

Baudrillard, J. (2011). *Simülakrlar ve simülasyon*. (A. Oğuz, Çev.) Doğu Batı Yayınları.

Bayhan V. (2018). Ne olsa gider: Postmodern çoğul kimlik modeli. İçinde T. Bildik, *Ergenlik Dönemi ve Ruhsal Bozukluklar*. (s. 34-39). Türkiye Klinikleri.

Büker, S. (2014). Sunuş. İçinde S. Büyükdüvenci, & R. S. Öztürk (Editörler), *Postmodernizm ve Sinema* (s. 9-12). Ankara: Dipnot Yayınları.

Büyükdüvenci, S., & Öztürk, R. S. (2014). Postmodernizm ve sinema. S. İçinde Büyükdüvenci, & R. S. Öztürk (Editörler), *Postmodernizm ve sinema* (s. 13-36). Ankara: Dipnot Yayınları.

Debord, G. (1995). 1967. *The society of the spectacle*. Zone Books.

Diken, B., & Laustsen, B. C. (2011). *Filmlerle sosyoloji*.

(S. Ertekin, Çev.) Metis Yayınları.

Eagleton, T. (2011). *Postmodernizmin yanılsamaları*. (K. Mehmet, Çev.) Ayrıntı Yayınları.

Erdemir, F. (2011). Postmodern sinemada kahramanın dönüşümü. *İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi*, 0 (35), 21-40.

Eroğlu, Ş. G. (2017). Postmodern kültürlerde biçimsel olmayan alt kültür oluşumları ve yönetim ilişkilerini etkileme gücü. *Yeni Fikir*, 8(18), 33-42.

Foucault, M. (1980). *Power/Knowledge: Selected interviews and other writings 1972-1977*. Pantheon Books.

Freud, S. (2000). *Uygarlığın huzursuzluğu*. Metis Yayınları.

Funk, R. (2006). *Ben ve biz: Postmodern insanın psikanalizi*. (Ç. Tanyeri, Çev.) YKY.

Gordon, M. (1947). The concept of the sub-culture and its application. *Social Forces*, 26 (1), 40-42.

Hassan, I., & Change, I. (1971). A Paracritical Bibliography. *New Literary History*, 3.

Hassan, I. (1982). *The dismemberment of Orpheus: toward a postmodern literature*. Univ of Wisconsin Press.

Hebdige, D. (2003). *Kes yapıştır kültür, kimlik ve karayip müziği*. (Ç. Gülabioğlu, Çev.) Ayrıntı Yayınları.

Hebdige, D. (2004). *Altkültür-tarzın anlamı*. (S. Nişancı, Çev.). Babil Kitabevi.

Jameson, F. (2011). *Postmodernizm ya da geç kapitalizmin kültürel mantığı*. (P. Nuri, Çev.). Nirengi Yayıncılık.

Jencks, C. (1987). *Post-modernism: the new classicism in art and architecture*. London: Academy Editions.

- Karaduman S. (2010). Modernizmden postmodernizme kimliğin yapısal dönüşümü. *Yaşar Üniversitesi Dergisi*, 17(5), 2886-2899.
- Kaya, S. (2021). *Dijital kimlik*. İstanbul: Efe Akademi.
- Laing, D. (2002). *Tek akorlu mucizeler: Punk rock'ın anlamı ve gücü*. (N. Özlem, Çev.) Altıkkırkbeş Yayınları.
- Lyotard, J.-F. (2013). *Postmodern durum*. (İ. Birkan, Çev.). Bilgesu Yayıncılık.
- Özden, Z. (2004). *Film eleştirisi: film eleştirisinde temel yaklaşımlar ve tür filmi eleştirisi*. Ankara: İmge Kitabevi.
- Rosenau, P. M. (1998). *Postmodernizm ve toplumbilimleri*. (T. Birkan, Çev.) Bilim ve Sanat Yayınları.
- Solmaz, M. (1994). *Rock sözlüğü*. İstanbul: Pan Yayıncılık.
- Şimşek, Ş. (2010). Yaşam tarzı üzerinde popüler kültürün belirleyiciliği ve kitle iletişim araçlarının etkisi: Türkiye'de punk kültürü örneği [Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi]. Selçuk Üniversitesi.
- Thoits, P. A., & Virshup, L. K. (1997). Me's and we's: Forms and functions of social identities. İçinde D. Richard & A. L. Jussim (Editörler), *Self and Identity Fundamental Issues* (pp.106-133). Oxford University Press.
- Vignoles, V., L., Schwartz, S. J., & Luyckx, K. (2011). Introduction: Toward an integrative view of identity. In S. J. Schwartz, K. Luyckx, & V. L. Vignoles (Editörler), *Handbook of Identity Theory and Research*. (s.1-31). Springer.
- Weeks, J. (1998). *Farklılığın değeri, kimlik: Topluluk kimlik farklılık* (İ. Sağlamer, Çev.) Sarmal Yayınları.
- Young, T. H. (1999). *Punk: Bir altkültürün oluşumu*, (D. Hira, Çev.) Dost Kitabevi.

Extended Abstract

Postmodernism movement, argues that great narratives collapse in areas such as art, economy, politics, etc. Along with this thought, the ideas that brought the Enlightenment thought were questioned, and individuals had features reflecting the postmodernist point of view in their lives. It is possible to read these lifestyles as the reflections of the desire to provide a kind of escape and relaxation. Some invisible rules in the social structure, transform individuals into the people that they don't want to be instead of the people that they want to be. In order to avoid the pressures brought by social norms, subcultures have begun to form in some cultures. Thus, postmodern identities, which we can think of as identities that adopt sub-types of culture, have emerged over time. One of these is Punk view that reject them against the ongoing narratives in fields such as art, science, fashion, etc. that emerged in the 1970s. This study discusses the reflection of punk culture and the formation of postmodern identities in general through the character of Oktay in the mini-series Uysallar, directed by Onur Saylak and written by Hakan Günday, and analyses the characters affected by the return of social life using sociological methods of film analysis.

In the period of the study, lack of communication, keeping secrets about oneself, multiple and transitive identity are now considered as quite normal. As a result of the study, it was found that the Uysallar series assimilated the postmodern narrative, the foundations of the Punk view were examined and reflected on the character of Oktay, but the real Punk view did not progress on such a plane. Apart from this, the dilemma of the individual in his inner world is reflected in order to be included in the social life. Each character has a double life and continues their lives by hiding something from someone. The study has tried to analyse the Uysallar series in terms of postmodern thought, the punk view and the variables that social life has brought to the life of the individual. As a result of the analysis, it was found that the series uses postmodern narrative elements, reflects the views of the Punk movement, which

can be an example for postmodern identities and subcultures, and its elements, and critically deals with the negativities brought by the 'absolute truth' that the 'absolute truth' philosophy of the modernist view has brought to individual and social life. The key structure in the final scene of the series, in which the characters have discussions, is important in that postmodernism has no solution or way out, and reflects its opposition to pure truths. In particular, the Aegean character represents the "no future" view, which includes the reflections of postmodern thought and Punk . Punk, featured in the series, can be considered a subculture that opposes monotony in the field of music, and actually advocates the opposite view in the fields of art, politics and society. Subcultures are the struggles of individuals and groups who feel that they are not on equal terms when compared with other individuals and groups and seek solutions to this situation. The world order, on the other hand, has taken on a role of cloaking their existence in the public sphere by closing them in a space in order to melt these subcultures in its own pot. The transformation of the area called 'mainland' into a nightclub can be shown as an example of pacifying a subculture by being surrounded by spaces or restricting its areas in order to prevent it from getting stronger. Again concerts and other events in the Punk movement Punk representatives tend to get physically closer to those who listen and watch them. Representation of this can be found in the 'Deniz' characters performing their stage shows on the street and in close proximity to their audience. The child character named Ece was upset when she received a phone call in a scene, she cried because she thought that she could not deal with the phone and communicate with people like everyone else. This scene can be read as an emphasis that technology makes people individual and selfish. As a matter of fact, the same character was represented in a critical position to the phenomenon of individualization by stating that he kept the money he had hidden in order to use it for others. It is possible to find many examples similar to the situations mentioned above in the series, which reflects the latest situation of

individual and social life in the 21st century, with the influence of a postmodern world.

At the time of the study (2022), miscommunication, self-confidence, multiple and transitive identity are now seen as quite normal. As a result of the study, it was seen that the Uysallar series was reflected through the character of Oktay by examining the foundations of the Punk view, but the real Punk view did not progress on such a plane. Apart from this, the dilemma of the individual in his inner world is reflected in order to be included in the social life. Each character has a double life and the characters continue their lives by hiding something from someone. The study has tried to analyse the Uysallar series in terms of postmodern thought, punk view and the variables that social life brings to the life of the individual. As a result of the analysis, it was found that the series reflects the Punk movement views and its elements, which can be an example for postmodern identities and subcultures, and critically handles the negativities that the 'absolute truth' philosophy of the modernist view brings to individual and social life.

Yazar Bilgileri

Author details

*(Sorumlu Yazar **Corresponding Author**) Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Aydın Üniversitesi İletişim Fakültesi burhankilic@aydin.edu.tr, Orcid: 0000-0002-0894-129X

Destekleyen Kurum/Kuruluşlar Supporting-Sponsor

Institutions or Organizations:

Herhangi bir kurum/kuruluştan destek alınmamıştır. None

Çıkar Çatışması

Conflict of Interest

Herhangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır. None

Kaynak Göstermek İçin

To Cite This Article

Kılıç, B. (2024). Bir postmodern kimlik anlatısı olarak Uysallar dizisi. *İletişim Kuram ve Araştırma Dergisi*, (66), 36-52. <https://doi.org/10.47998/ikad.1313839>